

[Formanden.]

ningen og den knappe Arbejdskraft i Tekstilindustrien ikke fremstilles mere Garn til Haandstrikning og mindre til Industrien?

Begge Spørgsmaal vil blive optaget paa Dagsordenen for Tingets førstkomende Spørgetid.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 368 af 27. Juli 1945 om Ændringer i Forsorgsloven angaaende Forhøjelse af Statstilskuddet til Institutioner for forebyggende Børneværn.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1426).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 592 af 21. December 1945 om ekstraordinære Byggelaan til Boligbyggeri som Følge af Materiale-situationen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3501; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1443).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fr. Dalgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Det er tredje Gang, vi forlænger Loven, og de Forudsætninger, der var til Stede for Lovens Tilblivelse i sin Tid, gælder stadig. Vi ser ganske vist i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der endnu ikke er ydet Laan af den her omhandlede Art, men at der er givet en Del Laanetilsagn. Dette, at der endnu ikke

er givet Laan, betyder ikke, at der ikke kan blive Brug for en effektiv Udnyttelse af Loven. Den Tilføjelse, Loven faar, ved at man ogsaa drager Elementhusbyggeriet ind under den, kan jeg kun hilse med Tilfredshed.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Behandling.

Ølgaard: Denne Lovgivning har jo været gennemført ganske enstemmigt her i Rigsdagen hver Gang, siden Lovforslag herom blev fremsat, og mit Parti vil heller ikke denne Gang gaa imod Lovens Forlængelse, hvis der kan gives en tilstrækkelig god Motivering for en Fortsættelse.

Der er forskellige Ting at drøfte i Forbindelse med denne Lov, navnlig nu. Der er, som sagt, ikke ydet noget Laan endnu; men som der staar i Bemærkningerne, er der i en Række Tilfælde givet Tilsagn om Laan. Det kunde være interessant at faa at vide, hvor store Beløb det i Grunden drejer sig om, og navnlig hvem det er, om det er Enkeltpersoner eller Selskaber, der fortrinsvis søger disse Laan. Endelig foreslaas der en Udvidelse af Loven, idet man nu vil tage Elementhusbyggeriet med. Jeg synes nu ikke, det er umiddelbart indlysende, at det skal med ind under Loven. Disse Elementhuse er saadan noget Hurtigbyggeri; det er noget, der skal gaa i Galop, og derfor skulde man egentlig ikke synes, der var saa stor Trang for Loven i denne Forbindelse. Det kunde ogsaa være interessant at faa nogle Oplysninger om, hvordan dette Elementhusbyggeri i det hele taget udvikler sig. Alle den Slags Oplysninger kan bedst gives i et Udvalg.

Men saa kan der foruden være Grund til at spørge, i hvor høj Grad der i det hele taget er Trang til en Lov af denne Art, saaledes som Byggesituationen har udviklet sig. Rent logisk set ligger der en ejendommelig Inkonsekvens i at vedtage en saadan Lov, hvis Mening er at fremme Igangsættelsen af Byggeriet, samtidig med at man har indført et langvarigt Byggestop, der stadig gælder, netop fordi der er sat for meget Byggeri i Gang. Det Spørgsmaal kan meget vel stilles, om Trangen til denne Lovgivning er saa stor, efter at vi har haft Byggestop, og efter at der dog skulde være Muligheder herigennem for at faa Husene gjort færdige. Efter Loven her overtager Staten og Kommunerne Risikoen ved Standsningen, og det har sikkert været nødvendigt — det har man ment, det vilde være —, men det er nu heller ingen Skade til, at Bygherrerne selv har